

17.08x16.17	3	36 עמוד	הארץ - THE MARKER	20.07.2010	23479256-8
משרד עורכי דין גולדמן ברון - 152180					

36

דין וחשבון
המחוזי: עיקול שרשם הביטוח
הלאומי על נכס הרשום על בת
הזוג של החייב - אינו חוקי

המחוזי: עיקול שרשם הביטוח הלאומי על נכס שרשום על שם בת זוג של חייב - אינו חוקי

השופט שנלר קיבל את ערעורה של בת זוגו לשעבר של חייב שכלי רכבה עוקל, וקבע כי כלי הרכב הרשום על שמה נמצא בבעלותה המלאה

תצלום: אתר בתי המשפט

השופט ישעיהו שנלר

מאת נורית רוט

פעולות עיקול והוצאה לפועל שבהן נקטו מס הכנסה והמוסד לביטוח לאומי (מל"ל) נגד בת זוג של חייב, מבלי שהוכח שהיא חייבת ישירה בתיק, הן "חסרות בסיס חוקי" – כך קבע באחרונה בית המשפט המחוזי בתל אביב. השופט ישעיהו שנלר קיבל את ערעורה של בת זוגו של חייב שרכבה עוקל על פי החלטת בית משפט השלום בתל אביב, והצהיר כי רכב שהיה רשום על שמה במשרד הרישוי הוא בבעלותה המלאה.

מס הכנסה והמל"ל נקטו בפעולות שונות לעיקול מטלט"ל לין נגד רליה פלח, בהן עיקול רכבה על ידי המל"ל, לצורך גביית חוב שהיה חב להן בעלה. בעקבות כך, פנתה פלח לבית

משפט השלום בתל אביב, וביקשה להצהיר כי הרכב בבעלותה המלאה, וכי אין לביטוח לאומי סמכות לעקל או יתפוס את רכבה לצורך גביית חוב של בעלה לשעבר. בית משפט השלום בתל אביב דחה את הבקשה וקבע כי האישה לא הצליחה להוכיח כי מקור הכספים לרכישת הרכב הוא שלה וכי הרכב הוא בבעלותה. בערעור נגד מס הכנסה והמל"ל טענה פלח, באמצעות עו"ד בועז פינברג ממשרד גור לדמן-ברון, כי הרכב היה רשום במשרד הרישוי על שמה וכי גם במסגרת הסכם גירושין שנחתם בינה לבין בעלה נקבע במפורש כי הרכב יישאר בבעלותה המלאה. לכן, בטען, הרכב אינו יכול לשמש לגביית חובות של הבעל. מנגד טענו מס הכנסה והמל"ל כי מאחר שבני הזוג עדיין נשואים, הרי שהחובות למס הכנסה הם חובות של הבעל והאשה ביחד, ולחוד, ועל כן ראוי מס הכנסה להיפרע ישירות מהאשה בגין חלקה בחובות.

"הרישום ביחס למכונת אינו חזות הכל, אולם אין להי" תעלם ממנו", קבע השופט שנלר. לדבריו, בית משפט השלום יצא מנקודת הנחה שגויה, לפיה קיימת חוקה כי העברת הבעלות לאשה נעשתה לתכלית לא כשהיא רה וכי על בת הזוג לשכנע שלא כך הוא, "בה בשעה שאין יסוד לחוקה זאת". שנלר ציין גם את העובדה כי בהסכם הגירושין נרשמה מלכ"תחילה המכונת על שם האשה בלבד. "משכך היה על מס הכנסה והמל"ל להוכיח כי חרף כל האמור, היתה כוונה כי המכונת תהיה רכוש משותף בין בני הזוג, בחינת כוונה לשיתוף ספציפי, אולם זאת לא הוכח כלל ועיקר

אלא ההפך מכך", קבע. עוד קבע שנלר כי תנאי מוד"קדם לביצוע פעולות עיקול נגד האשה היה משלוח התראה טרם ביצוע העיקול, "התראה הרואה בה כחבה ישירות למס הכנסה או למל"ל". משהתנאי המוקדם לא מולא על ידן, הפעולה "היתה חסרת בסיס חוקי". לאור האמור קבע השופט כי הערעור ביחס למכונת מתקבל וכי "לכאורה לא היה מקום לפעולות שננקטו על ידי המל"ל בכל הקשור למכונת".

שנלר פסק לפלח החזר שכר טרחה בסך 10,000 שקל, מתוכם מס הכנסה חויב לשלם 4,000 שקל והמל"ל 6,000 שקל (ע"א 2841/06).